

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 117/06
02.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиље АА коју заступају АБ и АВ адвокати, против туженог "ББ", ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.1. бр. 3034/05 од 7.10.2005. године, у седници одржаној дана 2.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.1. бр. 3034/05 од 7.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.1. бр. 3034/05 од 7.10.2005. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П.1.бр. 923/04 од 31.3.2005. године којом је: 1) одбијен захтев тужиље за поништај решења тужене бр. 014/34510 од 13.10.2004. године о престанку радног односа тужиљи са 31.10.2004. године; 2) одбијен захтев тужиље за утврђење да је радни однос тужиље на одређено време код туженог постао радни однос на неодређено време и обавезивање туженог да тужиљу врати на рад и распореди на послове радног места одржавања хигијене и са њом закључи уговор о раду на неодређено време, као неоснован; 3) одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка.

Против ове другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.125/04) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из члана 361. став 2. тачка 12. и члана 361. став 1. у вези члана 382. став 1. ЗПП на које у ревизији указује тужиља. Нижестепене пресуде садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама а другостепени суд је оценио све жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да за преображај радног односа тужиље на одређено време, заснованог у режиму Закона о радним односима ("Службени гласник РС", бр.55/96) дана 21.9.1998. године до 11.3.2002. године у смислу члана 13. став 3. и 4. овог закона и од 13.2.2002. године до 31.10.2004. године заснованог у режиму Закона о раду у смислу члана 23. став 1. овог закона, нису испуњени услови, обзиром да јој је радни однос на одређено време престао истеком рока на који је појединачним уговорима био засниван и да рок од три године из члана 23. став 1. Закона о раду и по оцени Врховног суда, важи само за запослене који су радни однос на одређено време засновали после ступања на снагу овог закона. Стога наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 405. став 1. ЗПП одбио ревизију тужиље као неосновану и одлучио да не образлаже детаљно ову одлуку обзиром да се у ревизији тужиље понављају жалбени разлози и да се образлагањем пресуде не би постигло ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права (члан 405. став 2. ЗПП).

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд

